

MEDUNARODNI SUD ZA KRIVIČNO GONJENJE OSOBA
ODGOVORNIH ZA TEŠKA KRŠENJA MEĐUNARODNOG PRAVA
POČINJENA NA TERRITORIJU BIVŠE JUGOSLAVIJE OD 1991.

IZJAVA SVJEDOKA

PODACI O SVJEDOKU:

Prezime: Vujnović

Ime: Jovan Ime oca: Jovan

Nadimak: Špergan Spol: muški

Datum rođenja: 8. listopad 1935.

Mjesto rođenja: Oton Polje

Nacionalnost: srpska Vjeroispovijest: pravoslavna

Jezik/jezici koje govori: hrvatski

Jezik/jezici koje piše (ako se razlikuju od navedenih):

Jezici korišteni u toku razgovora: engleski i hrvatski

Trenutačno zanimanje: umirovljenik Prijašnje: željezničar

Datum(i) razgovora: 12. listopad 2004.

Razgovor(e) vodili: Kabita Nirola

Prevodilac: Tihana Dedović

Imena svih osoba prisutnih tokom razgovora: Jovan Vujnović, Kabita Nirola, Tihana Dedović

Potpis: /potpisano/

Potpis: /potpisano/
(svjedok)

1

Paraf: /parafirano/
(ostali prisutni)

IZJAVA SVJEDOKA

1. Dao sam izjavu Međunarodnom krivičnom sudu za bivšu Jugoslaviju 20. siječnja 1999. Na zahtjev istražitelja sada bih želio da dodam neke informacije o ubojstvima moje majke Marte Vujnović, rođene 1910., mojih susjeda Marte Vujnović, rođene 1912./1913., i njezinog sina Steve Vujnovića, rođenog 1939., koja su se dogodila 18. kolovoza 1995., te nekim drugim incidentima.
2. Glavnina paljenja i pljački mog sela i okolnih područja počela je 17. kolovoza 1995. Osobno sam vidio kako se od 6. kolovoza 1995. nadalje na čitavom tom području pale i pljačkaju kuće, ali do najvećih problema došlo je 17. kolovoza. Vidio sam uniformirane vojnike kako pljačkaju. Nosili su zelene vojne uniforme i bili naoružani automatskim puškama i pištoljima. Na uniformama su imali oznake Hrvatske vojske. Na rukama su nosili hrvatske šahovnice, koje Hrvatska vojska i danas nosi. Osobno sam video vojnike kako stižu u civilnim i vojnim kamionima i traktorima i pljačkaju kuće. Ne mogu vam točno reći koje kuće i kada, ali to je trajalo neko vrijeme nakon 6. kolovoza.
3. Bilo 21. ili 22. kolovoza pronašao sam tijelo Steve Vujnovića u dvorištu pred njegovom kućom - ležao je okrenut licem prema tlu. Sedam ili osam dana kasnije na tom području sam video policajce i izvjestio ih o Stevinom tijelu koje se trebalo pokopati. Tijelo mu je još uvijek ležalo na istom mjestu. Policajac je tada rekao da se iz kuće širi neki smrad i odbio da uđe unutra. Pomicao sam da se unutra nalazi tijelo Stevine majke Marte Vujnović. Nisam ušao u kuću. Bili su to pripadnici običnih policijskih snaga u plavim uniformama i mislim da su bili iz Knina, ali nisam siguran. Stevino tijelo nisu odnijeli toga dana. Doznao sam da mu je tijelo kasnije odnio Crveni križ. Nisam to video niti mi je poznato kamo su mu odnijeli tijelo. Kada je gotovo godinu dana kasnije, ili otprilike tada, Martin sin Momčilo Vujnović došao iz Srbije u kući je zatekao kostur svoje majke. Čuo sam to od drugih stanovnika sela.
4. Video sam Martu Vujnović i Stevu u njihovoj kući nekoliko dana prije početka operacije "Oluja". Marta je bila bolesna i Stevo je u to doba bio s njom. Tada sam ih posljednji put video žive. Marija Višekruna, Stevina i Martina rođakinja, je rekla da je Stevo ubijen i ja sam toga dana zbog toga otisao njihovoj kući i video njegovo tijelo. Ona još uvijek živi u tom kraju, ali psihički je bolesna.
5. Stevino tijelo je u trenutku kad sam ga video bilo okrenuto licem prema tlu i ležalo je u lokvi krvi. Bio je gol i na sebi nosio samo donje rublje. Primjetio sam da je krv crvena i da zaudara.
6. Kao što sam izjavio u svojoj ranijoj izjavi, dana 17. kolovoza 1995. vojnici su mi pretresli kuću, a moja majka i ja nismo im se protivili. Želim napraviti

jednu ispravku i izjavljujem da te večeri nisam bio kod kuće. Došao sam kući oko 19:00 sati i zatekao sve svoje stvari razbacane. Sutradan oko sedam ili osam sati ujutro u moju kuću je došlo pet ili šest vojnika. Pitali su me: "Gdje si bio sinoć?" i rekli mi da su došli da mi pretresu kuću. U blizini, kod željezničke stanice, nalazilo im se stožer. Nisam znao kojoj jedinici pripadaju. Nosili su zelene uniforme. Ne sjećam se pojedinosti, nisam na to tada obraćao pozornost. Odveli su me u stožer. Tamo sam vidio velik broj vojnika. Ispitivali su me, postavljali mi sve vrste glupih pitanja, npr. "Je li na tom području ostao još tko od četnika?". Nazivali su me četnikom. Tražili su da im zakoljem tele, što sam i uradio. Pustili su me i ja sam se vratio kući oko 11:00 sati. Majka je bila kod kuće i bila je živa. Vratio sam se vojnicima da završim klanje teleta. Dok sam bio tamo video sam kako gore neke kuće, pa sam otišao kući da vidim što se tamo događa – kuća je gorjela, a ispred kuće sam pronašao svoju mrtvu majku. To se dogodilo dok sam bio s vojnicima.

7. Koliko se sjećam u selu su nakon operacije "Oluja", u vrijeme kad je ubijena moja majka, ostali sljedeći susjedi: Sava Dobrijević, Milka Knežvić, Dara Knežvić, Petar Knežvić, Marija Knežvić (pokojna), Smilja Knežvić (pokojna), Darinka Devrnja, Dara Dobrijević, Dušan Vujnović i Andra Vujnović. Većina njih preselila se drugdje. Budući da su kuće u mom selu bile međusobno udaljene, mislim da nitko nije bio svjedokom ubojstva moje majke.

Deklaracija

Upozoren sam na to da bi moja izjava mogla biti dana na uvid organima unutarnjih poslova i/ili drugim pravosudnim organima. Pristajem da se moja izjava da na uvid navedenim organima, prema nahođenju Tužilaštva Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju.

POTVRDA SVJEDOKA

Izjava mi je glasno pročitana na hrvatskom jeziku i sadrži sve što sam rekao po svojem znanju i sjećanju. Izjavu sam dao dobrovoljno i svjestan sam da se ona može upotrijebiti u sudskom postupku pred Međunarodnim sudom za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriju bivše Jugoslavije od 1991., kao i da mogu biti pozvan da javno svjedočim pred Sudom.

Potpis: /potpisano/

Datum: 12. listopad 2004.

POTVRDA PREVODITELJA

Ja, Tihana Dedović, prevoditeljica, potvrđujem sljedeće:

- 1) Odgovarajuće sam kvalificirana i ovlaštena od strane Tajništva Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriju bivše Jugoslavije od 1991., da prevodim s hrvatskog na engleski jezik, kao i s engleskog na hrvatski jezik.
- 2) Jovan Vujnović mi je dao do znanja da govori i razumije hrvatski jezik.
- 3) Gore navedenu izjavu usmeno sam prevela s engleskog na hrvatski jezik u prisutnosti Jovana Vujnovića koji je, po svemu sudeći, čuo i razumio prijevod ove izjave.
- 4) Jovan Vujnović je potvrdio da su, po njegovu znanju i sjećanju, činjenice i ostalo navedeno u ovoj izjavi istinite, onako kako sam ih prevela, što je potvrdio svojeručnim potpisom na za to predviđenom mjestu.

Datum 12. listopad 2004.
Potpis: /potpisano/